

Førmuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af Næringsret, dog med enkelte Undtagelser, samt Sager vedrørende en Række udtrykkelig nævnte Lovovertrædelser, uanset at Straffen kan stige til Fængsel paa Vand og Brød). — Med Hensyn til at *undlade* Forfølgning, selv om Sagen skønnes at ville føre til Domfældelse, er Anklagemagten stillet noget friere end de nuværende Anklagemyndigheder. — Har vedkommende Paatalemyndighed nægtet at paatale eller frafaldet en begyndt Forfølgning, er den ved Forbrydelsen forurettede private Person berettiget til at bringe Sagen for Retten efter visse nærmere Regler („subsidiær privat Paatale“ — se ndfr. pag. 108.)

4. Sigtedes Forsvar. 1) Sigtede er berettiget til at vælge en Forsvarer. For saa vidt han ikke selv har valgt en saadan, bliver der Spørgsmaal om at beskikke ham en Forsvarer*). Forsvarer *skal* beskikkes i en særlig nævnt Række

*) Bestemmelserne om Beskikkelse af Forsvar for Sigtede ere i det Hele af Landstinget førte tilbage til, hvad Kommissionens Flertal havde foreslaet (medens Folketingets Forslag i det væsentlige slutter sig til Kommissionens Mindretal, der foreslog en videre Adgang til at faa Forsvarer beskikket). Offentlig Forsvarer bliver, for saa vidt sigtede ikke selv har valgt en Forsvarer, eller den valgte Forsvarer udebliver, altid at beskikke, *naar Tiltale er rejst* for Landsret, dersom Nævninger skulle medvirke ved Paakendelsen, eller der opstaar Spørgsmaal om at lægge Beslag paa sigtedes Formue. I andre Landsretssager, saavel som naar Tiltale er rejst for Underretten, kan fremdeles, under den anførte Forudsætning, en offentlig Forsvarer beskikkes, naar Retten ifølge Sagens Beskaffenhed anser saadant for nødvendent. Under den summariske Behandling, som finder Sted ved Underretten i Sager, som paaklages af Overanklageren, i de Tilfælde, hvor Sigtede har afgivet fuld Tilstaaelse m. v. (»Aflæsningssager«), beskikkes der aldrig Sigtede nogen *Forsvarer*. *Førend Tiltale* er rejst, bliver under den samme Forudsætning offentlig Forsvarer at beskikke, naar der skal afhøres Vidner, eller Besigtigelse skal ske eller Syn eller Skøn afgives til Brug under Domsforhandling, og Retten maa antage, at offentlig Forsvarer bliver at beskikke under denne, eller iøvrigt anser en Forsvarers Medvirkning for ønskelig. Dog bliver Retshandlingen ikke af den Grund at udsætte, naar det maa befrygtes, at Beviset derved vilde kunne spildes. — Naar en Landsrets Dom *paaankes*, og en Forsvarer ikke er antagen eller ikke møder, beskikkes altid en offentlig Forsvarer til